

Zprávy a oznámení

Školení kněží

V úterý 10. listopadu se opět koná pravidelné školení kněží na českobudějovickém biskupství. Vzhledem ke své účasti na školení, nebudu v tento den sloužit v Rožmitále mši sv. Intenci odsloužím v Č. Budějovicích.

Beseda o 17. listopadu 1989

Česká křesťanská akademie pořádá ve čtvrtek 12. listopadu besední večer s aktéry někdejšího občanského fóra na téma 20 let od 17. listopadu. Začátek je od 18.30 hod. ve společenském centru na náměstí v Rožmitále pod Třemšínem.

Mše v domově důchodců

Druhá listopadová mše v rožmitálském domově důchodců je plánována na čtvrtek 19. listopadu od 14.30 hod.

Oprava hrobu pana katechety Ostrého

Podobně, jako se podařilo opravit kněžský hrob na starorožmitálském hřbitově, bude nutno obnovit i vzhled hrobu pana katechety Ostrého na hřbitově městském. Především je třeba opatřit hrob deskou, která jej ochrání před padajícími listy a nedovolí růst plevelu na hrobě. Také zde bude umístěna schránka na světlo a pomník bude vyčištěn. V příštím roce uplyne od úmrtí pana katechety již 60 let a tak bude oprava současně i připomínkou tohoto výročí. V neděli 8. listopadu budeme při kostelní sbírce vybírat příspěvky na tuto akci. Předem všem dárcům děkuji.

Poděkování za úklid

Srdečně děkuji všem, kdo se zúčastnili úklidu listů a sázení stromů v okolí starorožmitálského kostela.

Úmysly mší svatých od 9. do 22. listopadu 2009

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St 17.00 hod. Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 9.11.	mše sv. není	Po 16.11.	mše sv. není
Út 10.11. M	mše sv. není	Út 17.11.	Za † Štefana Filu a Annu Shrlenou
St 11.11. M	Za Marii a Františka Irovy, za Jarmilu a Františka Liškovy a jejich rodiče	St 18.11. m	Za Josefa a Františku Drechslerovy
Čt 12.11. m	Za vysvobození ze závislosti na alkoholu	Čt 19.11.	Za † Jarmilu Váňovou
Pá 13.11. M	Za rodinu Holanovu	Pá 20.11. M	Za rodinu Šímovu a Jungmanovu a za d. v o.
So 14.11. M	Za milosrdenství Boží a za spásu duše zemřelého	So 21.11. M	Na dobrý úmysl
Ne 15.11. R	Za farnosti	Ne 22.11. R	Za živé i † členy chrámového sboru a všechny kostelní zaměstnance

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 18. 11. 2009. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.volny.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 18 Ročník VI

8. listopadu 2009

Význam slova „svatý“ prodělal během dob řadu změn...

Život člověka probíhá v nejrozmanitějších vzájemných vztazích. Nikdo není odkázán jen sám na sebe, každý závisí na jiných, je ovlivňován a sám ovlivňuje jiné... Jsme přesvědčeni, že (spravedliví) zesnulí žijí v Bohu – mělo by pro ně přestat, co patří k podstatě života? A křesťané si skutečně uchovali bdělé vědomí souvislosti se zesnulými, kteří s nimi byli spjati příbuzenskými vztahy, osobní láskou a duchovními hodnotami, a doufají v nové společenství s nimi v budoucím životě...

Již v nejrannějších křesťanských dobách byli žádáni mučedníci...věřícími o přimluvu – někdy již během svého života, třeba ve vězení nebo na cestě na popraviště, především pak po smrti... To se dělo ve spojitosti s jádrem celé liturgie, totiž s památkou Páně, se mší svatou. Oltáře byly s oblibou budovány na hrobech mučedníků a jejich vzývání bylo... přejato do modliteb mše.

Totéž platí o svatých vůbec. Význam slova „svatý“ prodělal během dob řadu změn. Ve sféře Nového zákona se jím ještě označují všichni, kteří věří v Krista, kteří se křtem probudili k novému životu a podílejí se na eucharistickém společenství, tedy prostě křesťané. S rostoucím počtem věřících se smysl slova "svatý" zužuje a čím dále, tím více se týká mimořádnosti, s níž se na člověku zřetelně projevuje Boží povolání a vedení, bezpodmínečnost jeho oddanosti Bohu, velikost jeho zážitků a skutků... Žili na zemi podrobeni všem nezbytnostem pozemského života a vystaveni veškeré bídě jako všichni lidé; zároveň však byli živými svědky jiného světa a naplnění jeho tajemstvím. Vzali opravdu vážně přikázání milovat Boha... a bližního... a nežili jen pro sebe, nýbrž pro všechny. Jestliže se na ně obrátil člověk se svými životními potížemi, cítil, že je chápán a přijímán jako nikde jinde... Lásku těchto přátel Božích... vycházela z nezištnosti, jež může pocházet jen od Boha, a proto usilovala o blaho druhých se svatou opravdovostí. Proč by tedy neměli lidé vyhledávat tuto lásku i nadále, i když srdce, ve kterých žila, již přestala bít na této zemi? Smrt přece není podle křesťanské víry koncem, nýbrž příchodem...

Od nejrannějších křesťanských dob nalézáme živý vztah věřících k těm, kteří se na zemi ukázali být zvláštním způsobem Božími přáteli, to jest ke světcům... Na první pohled se zdá, že pozůstává jen z prosby o přispění. Tato prosba je oprávněná, neboť bída lidského života je veliká, takže hledat lásku těch, kteří již vešli do Božského společenství, kteří jsou zajedno s Jeho vůlí a plní Jeho milosti, není ničím jiným než uskutečňováním vzájemné sepnutosti života ve víře... Vedle prosby se však rovněž objevuje chvála: radost z... Božského řízení. Jsou svědky vykoupění... Svatí též mohou mít zvláštní význam pro jednotlivce jako životní vzor. Zpřístupňují Kristovo bohatství. Kristus je „světlo“,..., světci jsou jako hranoly, které rozkládají nepostizitelnost tohoto světla a nechávají z něho zazářit brzy té, brzy zas jiné barvě. Mohou tak věřícímu pomoci, aby z Krista sám sobě lépe porozuměl a našel cestu, po které má jít... Co nás však nejloubeji pudí ke světcům, bude přece asi jen přání dlít u nich, stýkat se s nimi, podílet se na jejich životě. Je to láska, která vyhledává společenství těch, kteří žili zcela v lásce a nyní v ní dosáhli dokonalosti.... A nahlédneme-li do života

velkých křesťanských osobností, často v něm najdeme důvěrný vztah k určitému světcí, který nás naplní úctou.

Spojení se svatými je dobrá a vlastně samozřejmá věc. ...Svatí byli nepochybně jenom lidé; avšak vnořili se zcela do Božího tajemství a dovršilo se v nich nové stvoření. Věřící v nich nehledá velké osobnosti, nýbrž svědky Boží, v nichž se Bůh stal „vším ve všem“. Někdy však jejich uctívání ztrácí správnou míru. V životě některých lidí nebo v jistých dobách téměř zatlačuje Boha... Křesťanské svědomí je pak nuceno se proti tomu ohradit. V „Gloria“ mše svaté se říká: „Ty jediný jsi Svatý, Ty jediný jsi Pán, Ty jediný jsi Svrchovaný – nejvyšší.“ Celé ovzduší modlitby... musí být ovládáno Božím majestátem. On to je, kdo má být vzýván a oslavován.... Vůbec nesmí vzniknout pochybnost, ke komu směřuje křesťanská modlitba....

Život svatých totiž vysvětluje Krista... Z každého z nich vyzárají jednotlivé paprsky Kristovy nekonečně bohaté... plnosti a stávají se tak zvlášť přístupné lidskému pohledu... Svatí jsou... objeviteli jeho výšin a dále k možnostem. Razí cesty... i pro jiné, a vytvářejí životní formy, které mohou být skutečnovány těmi, kteří by nebyli s to vytvořit si je sami...

Existuje jistý druh horlivosti vzhledem k Bohu, který má v sobě cosi ničivého. Aby si člověk zajistil, aby nic nestálo vedle Boha, doslova vymycuje kolem něho všechno, co nese známky posvátnosti.... Obklopují Boží majestát zdí... Zuří proti všemu, co by... mohlo uvést v pochybnost Boží jedinečnost... Jen... Bůh je bytostně Svatý a všechna úcta patří Jemu. Dal však zazářit světlu své svatosti v lidech, kteří se naučili v Kristu dokonale milovat...

z knihy Romano Guardini, O modlitbě, str. 213

Barevný život světců

Pan farář se ptal dětí v hodině náboženství, kdo je to světec. Kromě dobrých i méně dobrých odpovědí zaslechl také, že světec je ten, kdo barevně září. Takové odpovědi nerozuměl, a proto žádal doplnění. Dítě vysvětlovalo, že v obci, kde bydlí babička, mají v kostelních oknech barevná sklíčka, vitráže, kde jsou vyobrazeny postavy světců. Když při nedělní mši svaté svítí do kostela sluníčko, prochází jeho světlo barevnými sklíčky a obrazy svatých září barvami.

Tak si může svatého představovat jenom dítě. Představa dospělých věřících už bývá prozaičtější, ale zároveň chudší a v určitém směru i zkreslenější.

Světec podle jejich představ musí být bezdětný, protože rodičovské povinnosti jsou překážkou k plnému věnování se svatosti. Nejlépe by měl být svobodný, protože v manželství může dojít i na sex – a jak je známo, ten není pro kandidáta svatozáře zrovna to akorátní. Ale především a nade všechno by se měl chovat vážně. Doporučuje se až smrtelná vážnost, nebo ještě lépe: měl by se chovat přímo smrtelně. Veselá mysl, dobrá nálada a smysl pro humor jsou vlastnosti dozajista pochybné a nevypočitatelné.

Osobně si myslím, že přesně takové představy naplňují nebe smíchem. Pokud se svatí něčemu smějí – a nemusí to být jen ti uvedení v kalendáři –, tak především našim pokřiveným představám o obsahu jejich svatosti. Život světců je skutečně barevný. Ono dítě mělo svým způsobem pravdu.

U svatosti jde v zásadě o dvě věci: být křesťanský poctivý na místě, kam nás Bůh povolal, a žít své poslání radostně. Ať už jako vyznavač, panna nebo mučedník. Proto si myslím, že bez radosti to nejde ani po zemi, ani do nebe.

K radosti lidské duše patří smysl pro humor a veselé srdce. Svatý Pavel na ně apeluje v listu Filipským, když píše: „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“

z knihy: O radostech lidské duše s Maxem Kašparů, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství

Z historie 97. část – zápis Václava Matouška (19.)

Odstavcem dokazujícím pracovitost P. Průši a zmínkami o kněžích potrestaných za okupace se loučíme se zápisy pana učitele Václava Matouška, jenž byl dlouholetým kronikářem obce Starý

Rožmitál a doplňoval i kroniku farní. Byl zároveň na mnoho let posledním, kdo do ní podrobněji zapisoval. Kněží P. Josef Průša, P. Heřman Fritsch a P. Miloslav Vlk nezanechali v kronice ani řádku.

„Abych doložil, že jmenovaný duchovní neštítí se žádné tělesné práce na kostele, napíši, co mne překvapilo kteréhosi dne školních prázdnin 1967, snad 1. září (školní rok začal 4. září). Šel jsem na hřbitov a tu vidím, jak na střeše kostela pracuje p. osobní děkan Průša s dvěma muži. Čistili okapní žlaby a vymetali z nich kusy tašek a jiný nahromaděný odpad při pokrývání střechy tam napadaný. Velmi jsem se podívil a musel jsem v duchu přiznat, že by to hned tak každý nedokázal.

Z knihy o duchovních potrestaných za okupace:

Průša Josef, čís. 22516, nar. 6. 7. 1905 Myslín, pol. okres Písek. Farář Předslav, diecese Čes. Budějovice. Zatčen 10. 7. 1940, vězení Klatovy od 7. 8. 1940 Sachsenhausen do 12. 12. 1940. Od 14.12. 1940 Dachau do 19.3. 1941. transport do Prahy – Pankrác, kam přišel 31. 3. 1941. Praha – Pankrác do 15. 6. 1941 a transport do Dachau. Dachau od 19. 6. 1941. Dne 11. 12. 1941 transport a dne 21. 12. 1941 Praha Pankrác. Od 16. 3. 1942 soudní vazba Praha – Pankrác do 14. 6. 1942 a v té době odsouzen na 2 a ½ roku. Od 20. 6. 1942 vězení Bayreuth v Německu do 11. 2. 1943. Od 20. 2. 1943 opět Praha – Pankrác do 15. 3. 1943. Od 18. 3. 1943 opět Dachau.

Příčina odsouzení: Matriční dokument pro nearijce.

Schutzhaftbefehl (tzv. ochranná vazba): Nepřátelství vůči Říši

Dočasným uživatelem, ovšem ne pro svou osobu, patronem kostela a fary byl tehdy Dr. Beran Josef, Msgr., Čís. 35844, nar. 29. 12. 1888 v Plzni. Universitní profesor a rektor kněžského semináře Praha XIX – Dejvice, diecese Praha. Zatčen 6. 6. 1942, Praha – Pankrác do 1. 7. 1942. Od 1. 7. 1942 do 31. 8. 1942 Terezín. Od 31. 8. do 2. 9. 1942 Cheb a cesta do Dachau. Od 4. 9. 1942 Dachau.

Příčina: Nebezpečí, že by se stýkal s kruhy šovinistickými a Říši nepřátelskými.

Ivana Hoyerová

Bože, při nebeské liturgii budeš oslavován písněmi chvály.

Prosíme tě, dej, aby se naše liturgická hudba pozemská co nejvíce blížila hudbě nebeské a abychom my, kteří tě zpěvem a hudbou chválíme na zemi, tě jednou takto mohli chválit v nebi. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Svatá Cecilie, oroduj za nás. Svatý Řehoři, oroduj za nás. Svatí Cyrile a Metoději, orodujte za nás.